

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. kovo 17 d.*

„Valstybės pagalba — Valstybės priemonės, susijusios su lentpjūvės įkūrimu Land Hessen —
Ieškinys dėl panaikinimo — Ieškovams skirtas raštas — Aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio —
Nepriimtinas — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas valstybės pagalbos nebuvimas —
Formalios tyrimo procedūros nepradėjimas — Dideli sunkumai — Valstybės garantijų pagalbos
elemento apskaičiavimas — Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos garantijų forma —
Sunkumų patirianti įmonė — Valstybei priklausančio sklypo pardavimas — Teisė į gynybą —
Pareiga motyvuoti“

Byloje T-89/09

Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, įsteigta Kroichurge (Vokietija), iš pradžių atstovaujama
advokatų J. Heithecker ir F. von Alemann, vėliau J. Heithecker,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą F. Erlbacher ir C. Urraca Caviedes,

atsakovę,

palaikomą

Land Hessen (Vokietija), atstovaujamos advokatų U. Soltész ir P. Melcher,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti, pirma, 2008 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimą C (2008) 6017 galutinis dėl
valstybės pagalbos byloje N 512/2007 – Vokietija, *Abalon Hardwood Hessen GmbH*, ir, antra,
sprendimą, kuris tariamai yra 2008 m. gruodžio 15 d. Komisijos rašte D/55056, susijusiame su
procedūra dėl valstybės pagalbos CP 195/2007 – *Abalon Hardwood Hessen GmbH*,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová ir E. Buttigieg (pranešėjas),

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. kovo 18 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą¹ (Praleista)

Procesas ir šalių reikalavimai

- 21 Ieškovė pareiškė šį ieškinį; Bendrojo Teismo kanceliarija jį gavo 2009 m. vasario 25 d.
- 22 2009 m. birželio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Land Hessen* raštą, kuriame prašoma leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 23 2009 m. rugsėjo 22 d. Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutartimi buvo patenkintas *Land Hessen* prašymas leisti įstoti į bylą.
- 24 2009 m. gruodžio 3 d. *Land Hessen* pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus. Ieškovė savo pastabas dėl šių paaiškinimų pateikė 2010 m. sausio 22 d., o Komisija – 2010 m. sausio 21 d., t. y. per nustatytą terminą.
- 25 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į pirmąją kolegiją, todėl ši byla paskirta tai kolegijai.
- 26 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir imdamasis Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytų proceso organizavimo priemonių pateikė šalims rašytinius klausimus ir paprašė jų pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys šiuos prašymus įvykdė per nustatytą terminą.
- 27 Per 2014 m. kovo 18 d. posėdį buvo išklaustytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo klausimus.
- 28 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti 2008 m. spalio 21 d. sprendimą,
 - panaikinti 2008 m. gruodžio 15 d. Komisijos sprendimą, susijusį su procedūra CP 195/2007,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 29 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 30 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant tas, kurias ji patyrė.

(Praleista)

1 — Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

Dėl teisės (Praleista)

B– *Dėl esmės* (Praleista)

2. Dėl ieškinio pagrindų, kuriais siekiama įrodyti, kad buvo pažeista pareiga pradėti formalią tyrimo procedūrą

a) Dėl kaltinimų, suformuluotų pateikiant pirmąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus, susijusius su datos, kuri svarbi vertinant pagalbą, apie kurią pranešta, nustatymu (Praleista)

Dėl pirmos dalies, siejamos su klaida, padaryta nustatant taikytinas teisės normas (Praleista)

– Dėl investicijų subsidijų

- 64 Reikia priminti, kad, kaip matyti, be kita ko, iš ginčijamo sprendimo 12 ir 46 konstatuojamųjų dalių ir 59 konstatuojamosios dalies a punkto, Komisija, manydama, kad investicijų subsidijos buvo skirtos 2006 m. gruodžio mėn., konstatavo, jog šios subsidijos yra individuali priemonė, priimta pagal pagalbos schemą N 642/2002. Todėl Komisija ginčijamame sprendime padarė išvadą, kad investicijų subsidijos yra esama pagalba, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunktį.
- 65 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, jeigu bendra pagalbos schema buvo patvirtinta, Komisijai nereikia pranešti apie individualias įgyvendinimo priemones, nebent ji patvirtinančiame sprendime šiuo klausimu yra numačiusi išimčių. Kadangi individuali pagalba yra tik individuali bendrosios pagalbos teikimo schemos įgyvendinimo priemonė, veiksniai, į kuriuos Komisija turėtų atsižvelgti ją vertindama, yra tie patys kaip ir tie, kuriuos ji taikė nagrinėdama bendrąją schemą. Todėl nėra reikalo individualią pagalbą pateikti nagrinėti Komisijai (1994 m. spalio 5 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-47/91, Rink., EU:C:1994:358, 21 punktas; 2008 m. rugšėjo 24 d. Sprendimo *Kahla / Thüringen Porzellan / Komisija*, T-20/03, Rink., EU:T:2008:395, 92 punktas).
- 66 Sąjungos teismas taip pat yra nurodęs, kad kai Komisija susiduria su individualia pagalba, suteikta, kaip teigiama, pagal pirmiau patvirtintą schemą, ji negali iš karto nagrinėti šios pagalbos tiesiogiai remdamasi Sutartimi. Prieš pradėdama bet kokią procedūrą, ji privalo patikrinti, ar pagalba patenka į bendrąją schemą ir ar atitinka ją patvirtinančiame sprendime numatytas sąlygas. Jei Komisija taip nesieltų, ji kiekvienos individualios pagalbos tyrimo atveju galėtų pakeisti pagalbos schemą patvirtinančią savo sprendimą, kuris suponuoja, kad jau buvo atliktas tyrimas pagal Sutarties 87 straipsnį. Taip būtų pažeisti valstybių narių bei ūkio subjektų teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principai, nes Komisija galėtų bet kuriuo metu užginčyti individualią pagalbą, griežtai atitinkančią pagalbos schemą patvirtinančią sprendimą (65 punkte minėto Sprendimo *Italija / Komisija*, EU:C:1994:358, 24 punktas ir 2005 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-400/99, Rink., EU:C:2005:275, 57 punktas).
- 67 Jei atlikusi tokį ribotą tyrimą Komisija konstatuoja, kad individuali pagalba atitinka pagalbos schemą patvirtinančią jos sprendimą, šią pagalbą reikia laikyti leistina, taigi esama pagalba. Kita vertus, jei Komisija konstatuoja, kad individualios pagalbos neapima schemą patvirtinantis jos sprendimas, pagalbą reikia laikyti nauja (65 punkte minėto Sprendimo *Italija / Komisija*, EU:C:1994:358, 25 ir 26 punktai ir 66 punkte minėto Sprendimo *Italija / Komisija*, EU:C:2005:275, 57 punktas).
- 68 Šiuo atveju Komisija nagrinėjo individualią pagalbą, t. y. ginčijamas investicijų subsidijas, kuri, anot Vokietijos valdžios institucijų, buvo suteikta pagal Komisijos patvirtintą schemą N 642/2002. Taigi taikydama minėtus principus Komisija turėjo išnagrinėti, ar šią priemonę apėmė nagrinėjama schema

ir, jei taip, ar ji tenkino sąlygas, nustatytas schemą patvirtinančiame sprendime. Ginčijamame sprendime Komisija padarė išvadą, kad į šiuos klausimus reikia atsakyti teigiamai (ginčijamo sprendimo 44–46 konstatuojamosios dalys).

- 69 Kadangi šiuo atveju Komisija, laikydamosi šio sprendimo 66 ir 67 punktuose nustatytų principų, atliko kontrolę ir patikrino, ar pagalbos priemonė, apie kurią pranešta, atitinka schemą N 642/2002, ji teisingai atsižvelgė į šios priemonės skyrimo datą. Atsižvelgiant į tai, kad pagal šio sprendimo 65 punkte nurodytą teismo praktiką šiai priemonei nebuvo taikoma pareiga pranešti ir Komisija iš principo neturėjo jos nagrinėti (nebent ieškovė būtų pateikusi skundą ir vėliau apie šią priemonę būtų pranešusi Vokietijos Federacinė Respublika), jei ši priemonė iš pradžių būtų išnagrinėta pagal teisinę sistemą, taikytiną ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, būtų pažeisti teisinių lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principai, nes šią priemonę, atitinkančią schemą N 642/2002 patvirtinantį sprendimą, Komisija bet kuriuo metu galėtų užginčyti remdamasi teisine sistema, taikytina jos sprendimo priėmimo dieną.
- 70 Negalima sutikti su ieškovės argumentu, kad tuo atveju, jei pagalbos suteikimo momentas būtų pripažintas momentu, lemiančiu taikytiną teisinę sistemą, valstybės narės dėl „teisinio saugumo“ pranešdamos po pagalbos suteikimo iš esmės galėtų lemti *ratione temporis* taikytiną teisę. Priemonei *ratione temporis* taikytiną teisinę sistemą lemia ne pranešimas apie šią priemonę, o tai, ar priemonė yra esama pagalba, kuriai iš esmės netaikoma pareiga pranešti, ar nauja pagalba, kuriai taikoma pareiga pranešti ir draudimas įgyvendinti pagal EB 88 straipsnio 3 dalį. Pranešimas yra tik procedūrinė priemonė, padėsianti sudaryti sąlygas Komisijai patikrinti atitinkamą priemonę, ir neturi teisėkūros poveikio (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija / Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, Rink., EU:C:2008:709, 52 punktą).
- 71 Galiausiai reikia pažymėti, kad šio sprendimo 70 punkte minėtas Sprendimas *Komisija / Freistaat Sachsen* (EU:C:2008:709), kuriuo remiasi ieškovė, nepatvirtina jos teiginio, susijusio su laikotarpiu, į kurį Komisija turi atsižvelgti vertindama investicijų subsidijas, nustatymu. Byloje, kurioje buvo priimtas tas sprendimas, Komisija turėjo nagrinėti planuojamą naują pagalbą, apie kurią pranešė Vokietijos Federacinė Respublika, o šiuo atveju reikėjo nagrinėti pagalbos priemonę, kuri, kaip teigiama, buvo nauja pagalba.
- 72 Taigi kontrolė, kurią Komisija turėjo atlikti byloje, kurioje buvo priimtas 70 punkte minėtas Sprendimas *Komisija / Freistaat Sachsen* (EU:C:2008:709), skyrėsi nuo tos, kurią ji turėjo atlikti šiuo atveju, nes abiejose bylose nagrinėjamos priemonės buvo skirtingo pobūdžio. Todėl šio sprendimo 70 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Freistaat Sachsen* (EU:C:2008:709) 50 punkte Teisingumo Teismo pateiktas teiginys nėra svarbus šiuo atveju.
- 73 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad Komisija vertindama teisingai atsižvelgė į investicijų subsidijų suteikimo datą ir ši problematika nekėlė didelių sunkumų.

(Praleista)

c) Dėl kaltinimų, suformuluotų pateikiant trečiąją ir septintąją ieškinio pagrindus, susijusius su valstybės garantijų kvalifikavimu kaip *de minimis* pagalba (Praleista)

- 149 Reikia išnagrinėti, ar siekdama nustatyti ginčijamų garantijų pagalbos elementą Komisija, pasibaigus preliminariam tyrimo etapui, galėjo nepradėjusi EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros sutikti su Vokietijos valdžios institucijų taikoma 0,5 % garantuojamos sumos fiksuoto dydžio norma. Šis sutikimas su minėta norma turėjo didžiausią reikšmę ginčijamame sprendime, nes būtent dėl šios normos taikymo ginčijamos garantijos buvo kvalifikuotos kaip *de minimis* pagalba.

- 150 Kiek tai susiję su Bendrojo Teismo atliekamos kontrolės pobūdžiu, reikia priminti, kad, pirma, Sąjungos teismas, atsižvelgdamas tiek į jam pateiktas konkrečias ginčo aplinkybes, tiek į Komisijos padarytus techninius ar sudėtingus vertinimus, iš esmės privalo vykdyti visapusišką kontrolę, kad galėtų atsakyti į klausimą, ar priemonė patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį (žr. šio sprendimo 47 punktą) ir, antra, Bendrojo Teismo vykdoma teisėtumo kontrolė, susijusi su didelių sunkumų nustatymu, dėl savo pobūdžio aprėpia daugiau nei vien patikrinimą, ar nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos (žr. šio sprendimo 49 punktą).
- 151 Taip pat svarbu pažymėti, kad priimdama elgesio taisykles ir viešai paskelbdama, kad nuo šio momento taikys jas atvejams, kuriems skirtos šios normos, Komisija apriboja savo diskreciją ir negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju jai gali būti skirta sankcija už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą, nebent atsižvelgdama į tuos pačius principus nurodytą priežastis, pateisinančias, kodėl ji nesilaiko savo taisyklių (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink., EU:C:2005:408, 211 punktą ir 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Vokietija ir kt. / Kronofrance*, C-75/05 P ir C-80/05 P, Rink., EU:C:2008:482, 60 punktą).
- 152 Konkrečioje valstybės pagalbos srityje Sąjungos teismas jau yra pabrėžęs, kad Komisija gali nusistatyti gaires, kuriomis vadovausis naudodamasi savo diskrecija, ir kad ši institucija turi laikytis šių gairių tiek, kiek jos neprieštarauja Sutarties normoms (žr. 2002 m. birželio 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, C-382/99, Rink., EU:C:2002:363, 24 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 153 Šiuo atveju iš bylos medžiagos matyti, kad abi ginčijamos garantijos buvo suteiktos remiantis *Land Hessen* nustatytais garantijų suteikimo pramonės sektoriui gairėmis. Šiose gairėse aiškiai numatyta, kad garantijų, kurias *Land Hessen* valdžios institucijos suteikia sunkumų nepatiriančioms įmonėms, pagalbos elementas yra 0,5 % garantijos sumos ir kad dėl to tokioms įmonėms suteiktos garantijos, susijusios su mažesne kaip 20 000 000 EUR suma, yra *de minimis* pagalba, patenkanti į Reglamento Nr. 69/2001 taikymo sritį.
- 154 Nediskutuotina, kad ginčijamų garantijų neapima pagalbos schema, kuriai Komisija išdavė leidimą, nes jų suteikimo dieną (2006 m. gruodžio mėn.) apie minėtas *Land Hessen* gaires Komisijai nebuvo pranešta, todėl jos nebuvo garantijas patvirtinančio sprendimo dalykas.
- 155 Kadangi ginčijamų garantijų neapima pagalbos schema, dėl kurios išduotas leidimas, jos turi būti nagrinėjamos pagal EB 87 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 65 punkte minėto Sprendimo *Kahla / Thüringen Porzellan / Komisija*, EU:T:2008:395, 93 ir 94 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

(Praleista)

- 157 Atsižvelgiant į tai, kad valstybės garantijos yra pagalba, suteikta kitaip nei skiriant subsidijas, remiantis Reglamento Nr. 69/2001 2 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, reikia apskaičiuoti šių garantijų pagalbos elementą. Būtent šio pagalbos elemento dydis lems tai, ar šios garantijos patenka į *de minimis* taisyklės, taikomos jų suteikimo momentu, taikymo sritį. Reglamente Nr. 69/2001 nėra nurodyta, kaip turi būti apskaičiuojamas šis pagalbos elementas.
- 158 Vis dėlto savo praktiką, susijusią su garantijos pagalbos elemento apskaičiavimu, Komisija išdėstė savo Pranešime dėl ES sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (OL C 71, 2000, p. 14, toliau – 2000 m. pranešimas dėl garantijų).

(Praleista)

- 167 Remiantis šio sprendimo 151 ir 152 punktuose nurodytais principais, 2000 m. pranešimas dėl garantijų priklausė teisinei sistemai, pagal kurią Komisija turėjo vertinti ginčijamas garantijas šiuo atveju. Tai juo labiau yra tiesa atsižvelgiant į tai, kad šio pranešimo 1.4 punkte Komisija pabrėžia, jog tuo pranešimu

siekama suteikti valstybėms narėms tikslesnės informacijos apie principus, kuriais ji remsis aiškindama EB 87 ir 88 straipsnius, ir apie jų taikymą valstybės garantijoms, kad būtų galima užtikrinti galimybę numatyti jos sprendimus ir vienodą požiūrį.

168 Pažymėtina, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 14 ir 47 konstatuojamųjų dalių ir per posėdį Komisijos pateiktų paaiškinimų, ši institucija 2000 m. pranešimo dėl garantijų netaikė šiuo atveju. Komisija per posėdį teigė, kad šis pranešimas taikytinas, kai atitinkama pagalba viršija *de minimis* ribą ir dėl to tampa pagalba, kuriai taikoma pareiga pranešti. Anot Komisijos, ginčijamoms garantijoms šiuo atveju yra taikoma *de minimis* taisyklė, nustatyta Reglamente Nr. 69/2001, todėl joms netaikoma pareiga pranešti, taigi jos nebuvo išnagrinėtos pagal minėtą pranešimą.

169 Ši Komisijos analizė yra ciklinė, taigi klaidinga. Išvada, kad ginčijamoms garantijoms šiuo atveju taikoma *de minimis* taisyklė, suponuoja, kad prieš tai yra išnagrinėtas 0,5 % normos taikymo šiuo atveju teisėtumas, nes remiantis būtent šios normos taikymu buvo padaryta išvada, kad minėtų garantijų pagalbos elementas neviršijo *de minimis* ribos. Kaip jau pažymėta, minėtos normos taikymo teisėtumas turi būti išnagrinėtas atsižvelgiant į 2000 m. pranešimą dėl garantijų, kuriame nurodyta, kaip turi būti apskaičiuojamas valstybės garantijų pagalbos elementas. Komisija tokio nagrinėjimo neatliko.

170 Be to, reikia pažymėti, kad Komisija šiuo atveju nepagrįstai rėmėsi ankstesne savo praktika, kurioje apskaičiuojant garantijų, kurias Vokietijos valdžios institucijos suteikė sunkumų nepatiriančioms įmonėms, pagalbos elementą buvo išreikštas sutikimas naudoti 0,5 % normą (žr. šio sprendimo 148 punktą).

(Praleista)

173 Iš šios informacijos matyti, kad praktika, kuria remiasi Komisija, buvo suformuota prieš priimant 2000 m. pranešimą dėl garantijų, vykdant specialią procedūrą, susijusią su nuolatine esamos pagalbos kontrole. Be to, ši procedūra niekada nebuvo susijusi su *Land Hessen* gairėmis dėl garantijų.

174 Bendrasis Teismas taip pat pažymi, kad Komisijos sutikimas su 0,5 % normos naudojimu, kaip matyti iš 1998 m. lapkričio 11 d. rašto (žr. šio sprendimo 172 punktą), buvo preliminarus ir kad buvo numatyta iš naujo išnagrinėti situaciją, pirma, iš dalies pakeitus Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumų patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ir, antra, „tiksliau apibrėžus pagalbos intensyvumą, atsižvelgiant į papildomus tyrimus“, kaip tai suprantama pagal minėtą raštą.

175 Darytina išvada, kad sutikimo su 0,5 % normos naudojimu minėtomis aplinkybėmis tikslas nebuvo apriboti Komisijos vertinimą ir jis neturėjo tokio poveikio, kiek tai susiję su tokiais valstybės garantijomis, kaip nagrinėjamos šiuo atveju, kurios buvo suteiktos po to, kai buvo priimtos 2000 m. gairės dėl garantijų ir kurių neapėmė anksčiau patvirtintos schemos. Kita vertus, kaip jau buvo pažymėta, nuo 2000 metų 2000 m. pranešimas dėl garantijų priklausė prie teisės aktų, pagal kuriuos Komisija turėjo įvertinti garantijas, kurioms netaikomos patvirtintos schemos, kaip buvo nagrinėjamu atveju.

(Praleista)

178 2008 m. gruodžio 10 d. Sprendimas *Kronoply ir Kronotex / Komisija* (T-388/02, EU:T:2008:556), kuriuo Komisija remiasi Bendrajame Teisme, taip pat neleidžia paneigti minėtų išvadų. To sprendimo 145 punkte Bendrasis Teismas tik nurodo šio sprendimo 171 ir 172 punktuose padarytas išvadas, t. y., pirma, tai, kad Vokietijos valdžios institucijos taikė 0,5 % normą pagal pagalbos schemą N 297/91, dėl kurios Komisija išdavė leidimą (su pakeitimais, padarytais per esamos pagalbos nagrinėjimo procedūrą E 24/95), ir, antra, tai, kad nuo tada Vokietijos valdžios institucijos šią normą taikė visoms suteiktoms garantijoms. Bendrasis Teismas niekada nepriėmė sprendimo dėl šios normos naudojimo teisėtumo

tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šiuo atveju, kai ginčijamos garantijos nepriklauso prie pagalbos schemos, dėl kurios išduotas leidimas, todėl turi būti vertinamos pagal EB 87 straipsnio 1 dalį ir 2000 m. pranešimą dėl garantijų.

(Praleista)

- ¹⁸⁶ Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad tai, jog šiuo atveju Komisija neišnagrinėjo 0,5 % garantuojamos sumos normos naudojimo teisėtumo, siekdama nustatyti ginčijamų garantijų pagalbos elementą pagal 2000 m. pranešimą dėl garantijų, yra požymis, kad klausimas, ar ginčijamas garantijas galima kvalifikuoti kaip *de minimis* pagalbą, kėlė didelių sunkumų. Dėl tokių sunkumų buvimo Komisija turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą. Todėl trečiąją pagrindą reikia pripažinti pagrįstu, kiek jis susijęs su ginčijamomis valstybės garantijomis.

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2008 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimą C (2008) 6017 galutinis dėl valstybės pagalbos byloje N 512/2007 – Vokietija, *Abalon Hardwood Hessen GmbH*, kiek jame padaryta išvada, kad *Land Hessen* suteiktos valstybės garantijos nėra valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal EB 87 straipsnio 1 dalį.**
- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**
- 3. *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG* padengia keturis penktadalius savo bylinėjimosi išlaidų ir iš jos priteisiami keturi penktadaliai Europos Komisijos ir keturi penktadaliai *Land Hessen* bylinėjimosi išlaidų.**
- 4. Komisija padengia penktadalį savo bylinėjimosi išlaidų ir iš jos priteisiamas penktadalis *Pollmeier Massivholz* bylinėjimosi išlaidų.**
- 5. *Land Hessen* padengia penktadalį savo bylinėjimosi išlaidų.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Paskelbta 2015 m. kovo 17 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.